

VARGA KATALIN

Ez tán szerelem

Játszi fények villognak nyáréji csendben, tétován.
Mámoros, csillagközi fény lepi el most kis szobám.
Szédülve ölellek, a mindenség vagy énnekem.
Mint átlátszó kövek vízparton, ez tán szerelem.

Magány

Vádló, ki nem mondott szavak.
Két egymásnak feszülő indulat.
Mondd, miért marunk egymásba?
Belebetegszünk ebbe a kínzásba.
Szerettünk egykor, többé soha már?
Miért hisszük azt, most betelt a pohár?
Sötét gondolatokból nincs menekvés.
Érzelmeket gyilkol ez az önzés.
„Nem vagy enyém, míg magadé vagy.”

Kezem őrzi emléked

Kezem őrzi tested örök emlékét.
Ujjaim bőrödnek langyos melegét.
Csak te, az érintésed, nekem ez kell.
Éjjel, ha megébredek, ott vagy nekem.
Csukott szemmel is megtalálod kezem.
Illatod bennem él, nem felejttem el.
Lélegzetünk lágyan egymáshoz simul.
Forró testünk mámorban egymásra borul.
Kell a kezed, kell a tested, mindened.
Nekem te most a világot jelented.
Történjen bármi, emlékezik kezem.
Mert ez most nekünk a legszebb szerelem.